

salvator

DAVIDSFONDS

GROENCOMITE

HEEMVRIENDEN

KESELS DRIEMAANDELIJKS CULTUREEL TIJDSCHRIFT

Nr 25

Maart 1978

Zuster Alfonse, engel van Kessel

IN DIT NUMMER ...

Wilden wij zeker Zuster Alfonse niet vergeten!

Volgt er nog een kort verhaaltje over onze 'Linnenboom'.

1978 Jaar van het Dorp, maar in Kessel heet dit Jaar van het Dorp-zonder-Wegen en Jaar van het Dorp-zonder-Naam.

Knijpt ons groenminnend gemeentebestuur de ogen dicht voor een nieuwe aanslag op ons groengebied?

Neen aan het Egmontpact!

DANK U ZUSTER ALFONSE

Zuster Alfonse, met haar echte meisjesnaam Leonie Cuypers genoemd, is op maandag 23 januari 1978 van ons heengegaan. Salvator heeft in zijn laatst verschenen nummers maar al te dikwijls vaarwel moeten zeggen aan de allerbesten van Kessel. Zo'n allerbeste was zeker Zuster Alfonse! Gelovigen of ongelovigen, ze zullen het allemaal met ons eens zijn.

Geboren te Stabroek op 12 november 1905 trad ze op 2 september 1932 toe tot de kloostergemeenschap der Zusters Annonciaden van Huldenberg. In 1947 is zij met haar schamele persoonlijke bezittingen als jonge zuster van het klooster in Wijnegem naar Kessel getogen om er zich in oneindige liefde een heel leven lang weg te schenken aan onze oude mensen van 't gasthuis.

Oud worden is een zegen als je gezond mag blijven naar lichaam en geest, maar als geestelijke en lichamelijke aftakeling mensen tot wrakken maakt is het beslist geen sinecure vreemden in liefdevolle overgave dag en nacht met de onaangenaamste karweitjes bij te staan. Er zijn er die je er in hun lichamelijke hulpeloosheid dankbaar om zijn, maar zuster Alfonse heeft er zeker ook anderen ontmoet.

Om zo iets een heel leven lang onbaatzuchtig vol te houden moet je diep gelovig zijn. En dat was zuster Alfonse! Dag en nacht heeft zij niet alleen gewerkt maar gewroet en de mensen tot in hun dood met haar troostende woorden en lieve glimlach bijgestaan. Zij putte die kracht in haar dagelijkse ontmoeting met Christus in de H. Eucharistie, haar eenvoudig gebed, haar dagelijkse rozenkrans, vele, vele jaren lang.

Van lichamelijke pijn is zij in de laatste jaren van haar leven niet gespaard gebleven en het zal haar zeker ook innerlijk hebben zeer gedaan dat zij zelf tijdens haar laatste levensjaren op de zorgen van anderen aangewezen was. Dat hebben de nog overblijvende zusters van 't gasthuis zeker in dankbare liefde vervuld.

De nieuwe generatie, die naar het heet zo maatschappijkritisch is, zal voor het wegvallen van zuster Alfonse niet in vervanging voorzien. Er komen geen zusters meer. Nu zijn er enkel nog maar achturenverplegers en verpleegsters tegen betaling van zoveel.

Onze westerse maatschappij - en dat zijn wij zelf die zich christen noemen -

Zuster Alfonse is nooit op reis geweest, maar samen met zuster Severina, destijds moeder overste van het St.-Jozef rusthuis, maakten ze toch eens in groep een kleine uitstap naar de parochie van pastoor Schelkens in Hoboken, broer van onze vroegere pastoor L. Schelkens.

is zwaar ziek en geestelijk afgetakeld. Er zijn bijna geen'ziekenzusters' meer. En, oh ja, er worden vele verhaaltjes verteld over pastoors en nonnekens en kloosters, maar zijn dat ook geen mensen met gebreken zoals gij en ik? Zijn wij zelf dan zo volmaakt? Hebben wij, zoals zij, in ons leven eens de moed gehad 'ja' tot Christus te zeggen?

Er zijn geen zusters meer omdat wij niet meer geloven, omdat wij niet meer bidden en wij bidden en geloven niet meer omdat materiële weelde en genot al onze zelfopoffering hebben verstikt,

Zuster Alfonse, engel van Kessel, nooit is je vriendelijk aanschijn op het televisiescherm verschenen, nooit werd je naam vernoemd in radio of krant, nooit zal de wereld hysterisch om je huilen zoals voor een Elvis Presley, nooit zal Rome je voor de wereld plechtig heilig verklaren. Je was immers maar een totaal onbekende zuster van 't verouderde gasthuis van Kessel.

Maar Kessel heeft U goed gekend en dankt U samen met alle overledenen en nog levenden in 't rusthuis. Heel Kessel, gelovigen en ongelovigen, 'bid-

Zuster Alfonse krijgt bezoek van twee van haar zusters die gans hun leven in de missies in Kongo gewerkt hebben en momenteel op rust zijn. Ze had nog een derde zuster, eveneens kloosternon maar inmiddels overleden en twee broers paters Scheutisten waarvan een nog in leven.

den' nu tot U omdat wij vast weten dat Gij nu opgenomen zijt in het aanschijn van God wiens voornaamste gebod 'Heb Mij en de mensen lief' Gij een heel leven lang zoals geen van ons in volle overgave hebt nageleefd. Als er iemand is die recht heeft op dat geluk dat niet te noemen is dan zijt Gij dat Heilige Zuster Alfonse! Wij zijn U zeer diep erkentelijk en schamen ons omdat wij U dit tijdens uw leven niet hebben getoond...

DE LINNENBOOM

Bomen sterven staande zegt een oud spreekwoord. En zoals het een echte boom past is onze vertrouwde 'Linnenboom' uit de Terlakenweg dan ook staande gestorven.

In de stormnacht van 23 op 24 december 1977 is hij afgeknakt en met een oorverdovend gekraak neergestort.

Onze zo vertrouwde 'Linnenboom' knakte af tijdens de stormnacht van 23 op 24 december 1977. Hierdoor is weer een stukje 'Kessel' voor altijd verloren gegaan.

Was hij niet de oudste noch de mooiste boom uit ons dorp, de best gekende was hij zeker. Wie zal er zeggen hoe dikwijls hij het einddoel was van een avondwandeling? Hoeveel duizende jonge duiven werden er voor het eerst 'gelapt' onder zijn kruin? En hoeveel jonge koppeltjes hebben er tegen zijn dikke stam staan 'liflaffen'?

Maar ja, niets is eeuwig al had de 'Linnenboom' zonder de mens, soms zijn vriend en soms zijn vijand, met een beetje meer geluk nog een eeuwigheid kunnen blijven staan.

Want, zestig jaar terug was hij al eens aan de vernietiging ontsnapt. Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog was hij immers al eens veroordeeld om omgehakt te worden. Hij viel immers in 'de linie' tussen de forten en iedere boom moest daaruit verdwijnen. (Zie onze artikels over het fort). Maar, bijna niet aan te nemen dat zo iets mogelijk was in een tijd toen men een boom alleen zag als iets waar men hout kon van maken, kwam er reactie tegen deze beslissing. Iemand - wie is niet meer te achterhalen - is toen bij de commandant van het fort gaan pleiten om de boom, die toen 'in zijn volle fleur' was te sparen. Die bomenvriend zal waarschijnlijk ook een beetje in de politiek gestaan hebben want men kwam tot een compromis...

De boom mocht blijven staan maar moest gekandelaard worden. (1)

Een paar mannen die van dit werkje zoveel kenden als een koe van safraan planten, knapten die karwei op. Het was geen zicht zoals de boom er toen bijstond en veel overlevingskansen gaf men hem niet.

Maar de boom was sterk, schoot opnieuw botten die vlug takken werden en reeds in het begin der twintiger jaren was hij mooier dan ooit tevoren. Jaar na jaar werd hij dikker en hoger en groeide op tot een sieraad in zijn soort.

Tot een jaar of zes zeven terug 'een snotneus' in zijn dolle driestheid de inval van zijn leven kreeg. Hij pikte thuis een hamer en de nagelenbak en sloeg de boom op manshoogte - nu ja op mannekenshoogte - over de hele omtrek van de stam, nagel nevens nagel, vol met de dikste en de langste spijkers uit zijn bak.

En 'de Linnenboom' was veroordeeld. Want de nagels begonnen in het natte hout te roesten, zwollen op en tastten de vezelstructuur van het hout zo ingrijpend aan dat de nog slechts 10 cm. dikke houtlaag één roestmassa werd (2) 'Zjijneke' - volgens de burgelijke stand, Eugène Noiron, maar wie noemt hem zo? - de vroegere eigenaar van de boom, had vlug gezien wat er gaande was.

'De linnenboom treurt, hij moet er aan', orakelde hij reeds na enkele maanden. En 'Zjijneke' had gelijk. De boom treurde, de fut was er uit en in de hete zomer van 76 was hij op sterven na dood. Tot nu het onafwendbare geschied is.

Juist op de roestlaag brak de lindenboom af en zijn vertrouwde silhouet was in één enkele seconde nog slechts een herinnering...

Een herinnering aan de boom waarover steeds één vraag onbeantwoord zal blijven. Waarom toch zou iedereen de 'Linnenboom' toch 'Lindenboom' genoemd hebben? Want het was geen lindenboom! Het was een PAARDEKAS-TANJE !

Lode Van Regenmortel

- (1) De takken tot op de hoofdtakken inkorten. De boom krijgt dan het uitzicht van een kandelaar.
- (2) De stam van de boom was, op een 10 à 12 cm. dikke buitenwand na binnenin volledig 'verkaasd' Wat niet belet dat dergelijke bomen nog vele, soms nog 100 en meer jaren kunnen voortleven. Als brandhout zijn ze echter waardeloos geworden. Het geeft geen vlammen meer maar smeult op.

HET JAAR VAN HET DORP-ZONDER-WEGEN

In de zomer van vorig jaar werd de eeuwenoude weg tussen de Bartstraat en de Terlakenweg, door middel van een stevige prikkeldraadversperring afgesloten.

Eeuwenoud is hier zo maar geen figuurlijke uitdrukking! Op de oudste kaarten die in ons bezit zijn (zestienhonderd en zoveel) komt hij reeds voor.

Van alle zijden werd er fel tegen deze 'toestand geprotesteerd. Ook wij konden ons bij deze gang van zaken niet neerleggen en schreven een beleefde protestbrief aan het college van burgemeester en schepenen met het verzoek 'Er iets aan te doen'.

Vrij vlug kregen wij een beleefd antwoord met de stellingname van het college dat het in deze zaak niet bevoegd was. Gratis kregen wij er zelfs de raad bij - dat wij indien wij ons tekort voelden gedaan - ons altijd tot de rechtbank konden wenden.

Wij hebben ons dan de moeite getroost een dossier samen te stellen met de gepaste wetteksten en gerechtelijke uitspraken waarin aangetoond werd dat het college wel degelijk de mogelijkheid had om op te treden!

Ook dit dossier werd verzonden en zeer geduldig en mét spanning wachtten wij op een antwoord. Helaas, ons geduld werd niet beloond want er kwam geen antwoord!

Half januari hebben wij dan een schepen aangesproken en gevraagd hoe ver het met de zaak stond. Maar wat een ontgoocheling. Niemand van het schepencollege scheen iets van het dossier af te weten. In arren moede hebben wij dan een nieuw dossier samengesteld en aan de schepen overhandigd. Vrij vlug is hierop reactie gekomen, en werd ons een oplossing voorgesteld. Een oplossing die ons echter niet voldoet omdat ze slechts een deel van het probleem behandelt en de grond van de zaak niet afhandelt.

Wij zetten dan ook onze actie voort. Hopelijk kunnen wij in ons volgend nummertje meer vertellen over deze aanslepende geschiedenis en kunnen wij de volgende lente weer gewoon wandelen of fietsen over een wegeltje waar wij voelen dat wij in een DORP wonen!

HET JAAR VAN HET DORP-ZONDER-NAAM

Voor een paar weken kwam een jonge man uit de Dalstraat te KESSEL ter hoogte van het gemeentehuis te KESSEL met zijn bromfiets tegen een auto terecht.

Dit voorval haalde de kranten. Over dit ongeluk zelf gaan wij het nu niet hebben. Wel over de manier waarop het in 'de gazet' werd weergegeven. Wij citeren :

'Bromfietser gewond te Nijlen.'

'Op de staatsbaan Lier-Nijlen, te Nijlen, aan de bocht ter hoogte van het oude gemeentehuis, kwam de 19-jarige bromfietser O.L. uit de Dalstraat te Nijlen tegen een geparkeerde auto terecht.' Einde citaat.

Wij hebben ons de moeite getroost de bron van dergelijke berichtgeving eens op te zoeken. Het was zó doorgegeven door de Nijlense politiediensten...

Wettelijk zal zo iets wel allemaal in orde zijn. En veel meer dan er eens om glimlachen moeten wij eigenlijk niet maar wij kunnen ons wel afvragen

waarom sommige mensen in heel die trieste fusie-kwestie nog heiliger willen zijn dan de paus. Wij kunnen moeilijk geloven dat ook de meest fanatieke fusie-promotor de bedoeling gehad heeft de eigenheid van de dorpen zover af te breken dat zelfs de naam van het oude dorp niet meer vernoemd zou worden. Het zou hen trouwens niet gelukken. De realiteit is nu eenmaal zo dat het dorp waar wij wonen al eeuwen 'KESSEL' heet en niemand, maar dan ook niemand zal kunnen beletten of verhinderen dat het nog lang, nog zeer lang KESSEL zal genoemd worden. De logika heeft nu eenmaal haar rechten; ook voor de fusiemakers!

Welk wezen met reden en verstand begaafd zal het ooit in zijn hoofd halen om - bij wijze van een voorbeeld dan - te zeggen: 'Ik rijd naar Lier' als hij in KONINGSHOOIKT moet zijn.

Van dergelijke redenering schijnen de Nijlense gemeentediensten echter niet te houden. Met een halsstarrige ijver en een volharding een betere zaak waardig blijven ze de briefwisseling die voor ons, KESELAARS, bestemd is adresseren met: 2508 Nijlen.

Mogen wij ons verstouten er nogmaals op te wijzen dat de Regie der Posten - voor zo ver wij weten nog altijd een officiële instelling - het volgende schrijft: Wij citeren letterlijk:

'Eendeels om de gebruikers zo weinig mogelijk moeilijkheden te berokkenen en anderdeels om de uitreiking van de briefwisseling ook na de fusies op onberispelijke wijze te kunnen verzekeren, werd beslist de postnummers ongewijzigd te behouden.

Wat anderzijds de adressering van de briefwisseling betreft is het raadzaam hieraan geen wijzigingen te brengen. De nieuwe gemeentebenoaming mag echter gebruikt worden.' Einde citaat.

Wij zien echter niet in waarom iemand deze onlogische en alleen maar verwarring stichtende mogelijkheid zou toepassen, tenzij men behoort tot de volgelingen van het gezegde 'Waarom het gemakkelijk maken als het moeilijk ook kan!'

Verder schrijft de Regie der Posten ook voor dat het vermelden van zowel de oude als de nieuwe gemeentebenoaming in hetzelfde adres wordt afgeraden!

De voorschriften vermeld onder de rubriek 'Adresaanduiding' op bladzijde 15 van het zopas door de gemeente uitgegeven boekje 'Gemeente Nijlen' zijn in volledige tegenspraak met de verordeningen van de Regie der Posten. Na KESSEL of BEVEL mag de benaming Nijlen - hoe groot ook Nijlen ook wenst te zijn - niet vermeld worden!

Ons inziens ligt er hier voor onze KESELSE SCHEPENEN een prachtkans om te bewijzen dat ze het ernstig menen met hun inzet voor 'Het Jaar van het Dorp'.

Wij mogen toch aannemen dat zij, net als wij, van mening zijn dat het meest essentiële voor de eigenheid van om het even wat zijn NAAM is!

VAN KWAAD TOT ERGER ?

Vorig jaar is er heel wat stof opgewaaid rond de afbouw van het groengebied tussen de Veldstraat en 'Het Loopke'. Beter bekend als 'het geval

23 januari 1978. De weg - compleet met voetpaden, rioleringen, gasleiding, enzomeer is nu volledig af. Zonder vergunning in een groengebied en klaar voor verkaveling. Wanneer hier onze 'gezagsdragers' niet drastisch optreden dat ze dan nooit meer afkomen met de bewering dat ook zij voor het groen zijn.

Dalstraat'. Een artikeltje over deze kwalijke zaak, verschenen in Salvator nr. 23 van september vorig jaar, besloot met de zin : 'We gaan ne gang'. En inderdaad, we gaan ne gang! Wij gaan van kwaad tot erger! Een nieuw schandaal biedt zich aan. Het is eigenlijk al maanden bezig maar gaat naar zijn hoogtepunt.

In oktober van verleden jaar stak een 'beroepsverkavelaar' van wal met de aanleg van een baan in betonklinkers, pal in het groengebied, naast de Nijlensesteenweg even voorbij 'de Spin'.

Verkavelingsplannen van dit gebied waren toen al, zij het 'onder den toog', in omloop. Verkavelingsplannen maken mag men natuurlijk zoveel men wil!

Maar die verkavelingsplannen uitvoeren zonder vergunning en dan nog in een groenzone waar geen vergunning kan of mag gegeven worden is echter een ander paar mouwen. In ieder geval, mogen of niet mogen, de weg kreeg vorm.

Een eigenaar uit de buurt bracht het gemeentebestuur schriftelijk op de hoogte van wat er gaande was. Het gemeentebestuur antwoordde: 'We zullen een onderzoek instellen!'

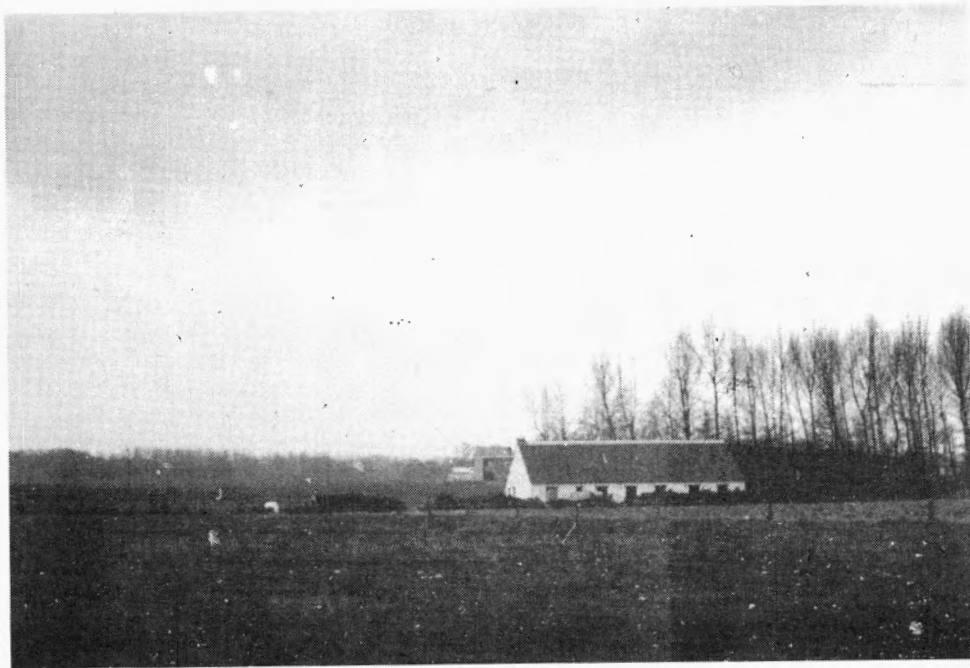
Op 19 december, de verharde weg zelf was toen zo goed als af, interpeleerde de oppositie in de gemeenteraad over deze zaak. Het schepencollege reageerde op wat we zullen noemen een 'onbegrijpelijke' manier. Ze namen de stelling in dat er voor de aanleg van een baan geen vergunning nodig was! Wat prompt door een lid van de meerderheid, een advocaat nog wel, tegengesproken werd! Maar, zo voegde deze man der wet er aan toe, de noodzaak op te treden is wel iets anders. 'Men kan toch niet alles gaan verbieden' was zijn stelling, en 'wat dan met de kleine man die zonder toelating een duivenhok bouwt?' Kortom een mug met een olifant vergelijken.

23 januari 1978. De weg - compleet met voetpaden, rioleringen, gasleiding, enzomeer is nu volledig af. Nieuwe interpellatie in de gemeenteraad! Het schepencollege zweeg nu in alle talen over hun vroegere stellingname dat er voor de aanleg van een weg geen vergunning nodig was. Het reageerde nu meer 'professioneel'.

Het hele gamma trukjes van de politiker werd bovengehaald. Beginnend met 'siroop aan den baard smeren', 'ontwijken' en 'tijd winnen'. Overschakelend naar 'naast de kwestie antwoorden' en 'eerst meer informatie inwinnen'. Om dan te besluiten met: 'We zullen de zaak koppelen aan de affaire 'De Bist'' om zo tot een globale oplossing te komen.' O ja de hogere overheid zal er ook nog bij betrokken worden!'

En zo ver staan wij dan! Eigenlijk nergens. Want als Groencomité zijn wij kwasi machteloos. Wij kunnen tenslotte weinig meer doen dan aanklagen. Laten wij hopen dat, vóór dat dit nummertje verschijnt - iets wat op dit ogenblik nog wel een paar weken kan duren - de zaak opgelost is, of beter afgehandeld. Want hier moet geen oplossing gezocht worden! Hier moet alleen een daad worden gesteld. De enige mogelijke daad. De wettelijk voorgeschreven daad. Proces-verbaal opstellen en eisen dat de grond terug in zijn oorspronkelijke staat hersteld wordt! Niets meer maar ook niets minder! Want hier kan de verontschuldiging 'een sociaal geval' niet ingeroepen worden. Hier is geen 'vergeving' in 't spel. Hier is het alleen maar een drieste, brutale en met geen enkel argument goed te praten poging om de wet op de ruimtelijke ordening te verkrachten. En wanneer hier onze 'gezagsdragers' niet drastisch optreden dat ze dan nooit meer afkomen met de bewering dat 'ook zij voor het groen zijn'. En laten wij dan alle gewestplannen en wetten op de ruimtelijke ordening in de prullemand gooien! Maar denken wij er dan eerst aan dat wij leven in het jaar 1978 in een land waar wij met zovelen samen wonen dat iedere vierkante meter grond zo belangrijk is dat het gewoon zonder planning niet meer gaat. We kunnen eenvoudig niet meer zonder gewestplan. Een plan dat zeker niet volmaakt is. Iets dat door sommigen alleen gezien wordt als iets waar 'winst' uit te halen is en voor anderen onrecht en schade bracht. Maar het is er en het moet gevolgd worden. In de eerste plaats door mensen die gezworen hebben de wet te 'gehoorzamen'.

En zou er nog enige logika te vinden zijn in een beleidsformule waarbij er enerzijds miljoenen uitgegeven worden om groene ruimten aan te kopen en veilig te stellen - we denken hier aan Kruiskensberg en de Kesselheide, wat we alleen maar kunnen toejuichen - maar waar er anderzijds de groene ruimten, door wat we voorlopig 'laksheid' zullen noemen, schaamteloos mogen afgebroken worden?

Dit huis in de Dalstraat ter hoogte van het 'Loopke' werd gebouwd zonder vergunning in een bos waar eerst een paar honderd bomen sneuvelden. Ons gemeentebestuur liet begaan en noemde de zaak een 'sociaal geval'.

Nijlen Uw Handelsgemeente . . . .

Ongeveer een maand geleden hebben de meeste bewoners van Grooooooot Nijlen het boekje 'Nijlen uw handelsgemeente' in de bus gekregen.

Op bladzijde 2 staat vermeld 'Met dank aan Karel Van den Eynde, Marc Verreydt, enz, enz.' Elke normale sterveling zou hieruit kunnen afleiden dat wij aan deze uitgave hebben meegewerkt. Niets daarvan! Wij wisten zelfs van het bestaan van deze uitgave niet af! Men heeft klaarblijkelijk een hoop artikels uit Salvator overgeschreven en deze in betreffend boekje, totaal buiten hun verband, ingelast.

Als trouwe lezer van Salvator zal het U tot hiertoe wel opgevallen zijn dat wij ons steeds hardnekkig tegen elke fusie hebben verzet. Het zou zeker niet in ons opgekomen zijn nadien reclame te maken voor onze fusiegemeente. Bovendien bevat dit boekje een hoop idiote dingen. Zo wonen alle dokters en apothekers van Kessel voortaan in Nijlen! Stel U even voor. Iemand zoekt apotheker met wachtdienst wonende Dorpsstraat of Emblemsteenweg te Nijlen. De brave man zal zijn pillekens in Nijlen gaan zoeken om uiteindelijk in Kessel te belanden na veel zoeken en verloren kilometers te hebben afgelegd met zijn wagen of fiets!

Wij willen er niet langer bij stilstaan. Maar mochten er nog mensen zijn die zich om een of andere reden zouden ergeren, wees dan niet boos op ons want wij hebben met deze uitgave niets, maar dan ook niets te maken!

Het sluikestort in de Kraaistraat werd netjes opgeruimd. Wij danken van harte de opruimers en de opdrachtgevers!

EGMONT : 70.000 X NEEN !

Een bericht voor de Davidsfonds-leden en voor alle FATSOENLIJKE Vlamingen die nog geen lid zijn van het Davidsfonds en het daarom DRINGEND MOETEN WORDEN.

De actie van het Egmontcomité ' 70.000 X NEEN ! ' kon geen eenvoudiger naam gekregen hebben.

Het haast bijbelse getal 70.000 betekent hier zoveel als 'wij allen', wij allen verwerpen het Stuyvenbergackoord, het zoegezegde pact der gemeenschappen. De redenen voor de afwijzing liggen voor de hand : uitbreiding van de Brusselsese olievlek, Brussel een vreemde stad voor de Vlamingen, blijvende onrust in plaats van pacificatie, dubbel stemrecht voor de Franstaligen via het inschrijvingsrecht, drieledige gewestvorming...

Bovendien wordt andermaal een staaltje van ONDEMOCRATISCHE partijpolitiek gegeven. Wij herinneren ons dat in de meeste gemeenten 90 tot 100 % van de bevolking tegen de fusies was, maar de fusies KWAMEN ER OMDAT DE NIEUWE KAART KON GETEKEND WORDEN NAAR DE BELANGEN VAN DE PARTIJEN.

En enkele maanden later staan de partijleiders weer klaar met een pact, knikken de brave verkozenen ' des volks - haha ' en stellen we vast dat de PARLEMENTAIRE DEMOCRATIE NIET MEER FUNCTIONEERT! Immers, de partijen beslissen en ... wie maakt deel uit van een partij? Hoeveel leden hebben die partijen? Hoeveel kiezers bezitten een partijkaart?

Toch durven de partijleiders beweren dat de voorzitters van de veel grotere culturele organisaties niemand vertegenwoordigen, omdat ze niet ... democratisch verkozen zijn.

De actie van de 70.000 zal het tegendeel bewijzen.

Vul daarom bijgaande kaart in, onderteken ze en stuur ze liefst in een omslag aan het adres :

EGMONTCOMITE
Rijckeklaarenstraat, 45
1000 BRUSSEL

Het bekendmaken van je eigen mening is een vorm van democratische inspraak, die wij in Vlaanderen nog te weinig gebruiken!

Verantwoordelijke Uitgevers

Davidsfonds Kessel
Romain Verreydt
Landstraat, 37/2
2508 KESSEL

Groencomité Kessel
Herman Van Regenmortel
Salvatorbaan, 9
2508 KESSEL

Heemvrienden Kessel
Frans Lens
Berlaarsesteenweg, 31
2508 KESSEL

Redactie en Lay-out : Herman Van Regenmortel